

τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Σόλωνος, μέχρι τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, δηλ. ἀπὸ τοὺς 594, ἕως τοὺς 336, χρόνους πρὸ Χριστοῦ.

§ πβ. Εἰς αὐτὴν τὴν χρονικὴν περίοδον, οἱ Ἕλληνες, διηρημένοι μὲν πολιτικῶς εἰς πολυαρίθμους τοπικάς, καὶ χωρικὰς διοικήσεις, καὶ εἰς πολιτείας αὐτονόμους, καὶ ἀνεξαρτήτους ξεχωρισμέναι, ἐνωμένοι ὁμῶς ἔθνικῶς διὰ μιᾶς ὁμογενοῦς γενεαλογίας καὶ Κοινῆς Θρησκείας· διὰ τῶν κοινῶν ἑορτῶν καὶ Ἀγώνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐν γένει συμμετεῖχεν ὅλον τὸ Γένος· διὰ τῆς βουλῆς τῶν Ἀμφικτυόνων, ἡ ὁποία ἐσύστηεν ἕνα κοινὸν πολιτικὸν δεσμὸν μεταξὺ ὅλου τοῦ Γένους· καὶ πρὸ πάντων συνδεδεμένοι μὲ μιᾶν καὶ τὴν αὐτὴν Ἐθνικὴν ἐπωνυμίαν, καὶ διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὁμοφώνου Γλώσσης ὁμογενεῖς κοινῶς γνωριζόμενοι, ἔτρεφε καθ' ἕνα ὑπὸ τὴν ἐγχώριον εἰδικὴν του προσωυμίαν τὴν κοινὴν ἔθνικὴν ὑπερηφάνειαν, διὰ τὴν κοινὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους εὐκλειαν. Ἐν τῷ διαστήματι αὐτῷ ὁ κατὰ τῆς Ἑλλάδος πόλεμος τῶν Περσῶν, ἡ πρώτη ἐκείνη ἔφοδος τῶν Ἀσιατικῶν Βαρβάρων κατὰ τῶν τῆς Εὐρώπης ἐλευθέρων ἐθνῶν, διὰ τὸν γενικὸν κίνδυνον ὅπου ἐπαπειλοῦσεν ἐν γένει εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, συνέσφιγγεν ἔτι μᾶλλον, διὰ μιᾶς κοινῆς συμμαχίας, μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δεσμοὺς τῆς ὁμογενείας, καὶ ἔθνικῆς οἰκειότητος. Ἡ εὐτυχὴς ἔκβασις τοῦ μεγίστου ἐκείνου ἀγῶνος ἔφερε καὶ τὸ γένος, καὶ τὸ πολίτευμα τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ὑπερτάτην ὑπεροχὴν τῆς ἡθικῆς, καὶ πολιτικῆς του λαμπρότητος.

§ πγ. Αἱ Ἀθῆναι, ὑπὸ μὲν τὴν διοίκησιν τοῦ δικαίου Ἀριστιδου, καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ τολμηροῦ Θεμιστοκλέους, ἀποκατεστήθησαν Μητρόπολις τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς Συμμαχίας. Ὑπὸ δὲ τὴν περιφανῆ διοίκησιν τοῦ Περικλέους, ἡ Μητρόπολις αὐτὴ, ἡ ὁποία διίσχυρίζετο, ὅλαις δυνάμεσι, τὴν

